

Testament de Carnestoltes XXXIII — Carnaval 2014

Estimats fills... de la puta de Déu!

Em sap greu comunicar-vos
que en aquesta hora tan trista
el nostre rei Carnestoltes
ha fet mutis de la pista.

Assumint el seu destí,
ha rebentat la barraca.
S'ha deixat fetge i pulmons
i el virot fets una caca,

tancant bars i puticlubs;
ha dilapidat l'Imperi
a cop de farra salvatge
fins a perdre-hi el senderi.

Però el que l'ha rematat
ha sigut l'ensarronada
que li han fet des de Roma
dos papes a la vegada:

L'alemany i l'argentí
—viuen junts al Vaticà
com a parella de fet
que no es pot divorciar—

han agafat Carnestoltes,
li han aplicat el cilici
i després se l'han follat
fins a l'últim orifici.

Amb la llet que li han untat
ha escrit aquest testament,
amb la mala intenció
de fotre el màxim de gent!

Tarragona, 4 de març de 2014
«Jo, Carnestoltes XXXIII,
majestat del disbarat,
del pecat i tot bon vici,
abans no sigui cremat,

redacto amb semen i sang,
sense ànim de coherència,
aquest infecte paper

que serà la meva herència.

Mentre veia les estrelles
enculat entre sotanes
per aquells dos semalers
turgents com dues baldanes,

m'ha vingut a la memòria
l'orgia de sants i santes
que es va fer a la Laboral...
Mai se n'havien vist tantes!

I he previst que al meu llegat
en santificaré uns quants
i els nomenaré patrons
dels defectes més sagnants.

Començaré per la colla
de politiquets locals
que us aixequen la camisa,
quin grapat de subnormals!

Els de l'equip de govern
us demostren cada dia
que no tenen més criteri
que la pura ximpleria:

“la ciutat intel·ligent”,
els Jocs del Mediterrani...
Però els problemes reals,
oblidats al soterrani,

se'n van claveguera avall
al pàrquing Jaume I,
al Mercat inacabat,
al pas de cotxes per fer

sota la plaça dels Carros,
i el cony d'instal·lacions
pels jocs del 2017!
Calen tots els milions

que ningú no sap on són
però algú s'ha embutxacat.
No els busqueu a les escoles,
tampoc a la Sanitat,

ni a casa dels desnonats,
ni a les cues de l'atur.

Per això els joves se'n van:
aquí no hi veuen futur!

L'oposició *PePera*
sempre surt per *peteneres*:
les xorrades del Fernández
em fan venir cagaleres.

Es limita a repetir
les consignes del partit
que li arriben dins d'uns sobres
amb remitent de Madrid.

Del seu petulant discurs
sobre “el pols de la ciutat”,
només passarà a la història
que l'Hurtado l'ha cagat!

Ell que es creu que és Jesucrist
s'enfronta a les avortistes
i les envia a les dutxes
per ser lletges i anarquistes.

D'imbècils com aquest paio
al partit n'hi ha un cabàs,
però tot sol s'ha guanyat
ser el pudent patró del gas!

Mentrestant els seus profetes,
Fernández i Ballesteros,
venen projectes de fum
entre acòlits i *palmeros*.

Fan veure que es piquen crestes
per la cosa més banal,
però estan tots dos d'acord
contra un tema principal:

el del dret a decidir
d'aquest poble català
que se'n vol anar d'*Ecspanya*
i es declara sobirà.

Aquests mereixen el títol
de patrons dels botiflers
i que els llanceu pel balcó:
no els aguanteu ni un any més!

Com tampoc s'ha de permetre

que els partits espanyolistes,
els tribunals d'injustícies,
el govern i els seus ministres,

ens toquin tant els pebrots
perquè vulguem fotre el camp
del seu país de corruptes
que ens vol escanyar de fam.

Entre el Margallo i la FAES
repartint els seus informes
sobre els pèrfids catalans,
fets de mentides enormes,

la cabrona d'UPyD
pro "solució final",
i els inútils del PSOE
amb el rotllo federal,

estan tots encaparrats
a fer-nos la guerra bruta,
i els nomeno sants patrons
de tots els grans fills de puta!

Ja s'hi poden posar fulles
que, quan arribi novembre
i voteu al referèndum,
els caurà a trossos el membre.

Llàstima que no ho veuré,
ja s'acaba el meu regnat,
tot just m'ha durat un any i
ja em voleu fotre al forat.

El meu regne ha estat la bomba
i he eclipsat el d'un *atre*
monarca tan acabat
que ja no pot deixar el catre.

Ha estat, aquest 2013,
el del declivi rotund
de la nissaga Borbona:
d'ells no se'n salva ni un.

Al davant hi ha el Juan Carlos,
tota una ruïna humana,
decrèpit, xacrós, roí,
senil i de ment insana.

Li han arreglat els ossos
per poder aguantar-lo dret,
però l'edat no perdona
i es caga si es fot un pet.

Quan parla no se l'entén,
ja no és capaç de llegir
i s'adorm als actes públics.
Però s'entesta a regir

la monarquia més *cutre*
que ha parit la humanitat.
I no pensa abdicar mai,
així té la impunitat

per seguir fent tripijocs
amb els seus amics saudites
a canvi de parar el cul,
que aquells són grans sodomites.

La idea és no fotre brot
però cobrant el salari,
i mentre el poble s'ensorra
ell se la fot de safari.

De l'escàndol de sa filla
és ben clar que “no en sap res”.
No us penseu en cap moment
que un Borbó pugui ser pres:

ja ha sacrificat el gendre
pel bé de la monarquia.
Potser que els pelem a tots
i que regni l'anarquia!

Deixo al vell xaruc Borbó
un llegat que és cosa fina:
el braç pútrid de la Tecla
—la meuca tarragonina—

encastat al seu esfínter
perquè me'l vagi desfent,
com el laxant més diví,
amb dolor, ben lentament.

La filla gran d'aquest tòtil
té nom de bellesa grega
però és lletja de collons
i l'encèfal no li rega.

Només podia servir
perquè parís descendència,
però sols voler casar-la
era tota una indecència.

L'únic capaç de muntar-la
era un altre retardat,
que després de fer-li el bombo,
pobret, va quedar tarat.

Però qui se'n du la palma
són l'Iñaki i la Cristina,
una parella exemplar,
a hores d'ara, una ruïna.

A l'empara del poder
tots dos s'han embutxacat
milions de diners públics,
i ara en paguem el rescat.

Aquest tipus de paràsits
gaudeixen de carta blanca
perquè compten amb l'aval
de la mafiosa banca.

Quan ha esclatat el cas Nóos
no s'ha pogut amagar
la magnitud del saqueig
de tant com hi han fotut mà.

I és que l'han feta tan grossa
que han acabat als jutjats,
però no tindrem la sort
que acabin tots dos penjats.

Quan el jutge fa preguntes,
aconsellada pel Roca,
ella ni ho sap ni ho recorda
mentre fa cara de soca.

I és que tot ho ha fet l'Iñaki;
ella només li mamava
aquell membre d'esportista
—xucla que xucla, la fava!—

durant les recepcions,
habituals a Mallorca,
i també alguna a Montblanc,

d'on és duquessa, la porca.

Els faig patrons dels corruptes
a tots aquests delinqüents,
ni que sembli poca cosa
per com en són de freqüents

els seus fraus i martingales,
sempre amb governs del PP,
que aquests, a més de xoriços,
són fills de puta també.

El final ja ens el sabem:
tot acabarà en no res,
estimats tarragonins,
i sembla que no hem après

el que ens ha ensenyat la història:
mireu el veí francès,
que fart del reial dispendi,
el poble, ja prou ofès,

va treure la guillotina
i va acabar amb la nissaga
mare de la d'aquí, doncs
la mateixa merda caga.

Amb això s'acaba el bròquil,
no us penso llegar res més:
per viure bé a l'altre barri,
m'hi emporto tots els calés!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguïu la bacanal.
No pareu de privar, cardar i ballar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes trenta-quatrè!»